

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 8

гр. Смолян, 16.01.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СМОЛЯН, ВТОРИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Меденка М. Недкова

като разгледа докладваното от Меденка М. Недкова Търговско дело № 20225400900048 по описа за 2022 година

Производството е по чл.253 ГПК във връзка с чл.15 ГПК и чл.28 от КМЧП.

С определение №95/24.VIII.2022год. по т.д. №48/2022год. Смолянският окръжен съд е приел, на основание чл.28 от КМЧП във връзка с чл.4ал.1т.2 от КМЧП, че е компетентен да се произнесе по предявените от ищеца „БАНКА ДСК“ АД гр.София, ЕИК ***, представлявано от изпълнителните директори Д.Д.М. и Д.Н.И., срещу ответниците Л. Р. Г., роден на ****год., паспорт №****, издаден на **2005год. от паспортната служба на В., с адрес: ***, В. и П. К. Б., роден на ***год., паспорт №****, издаден на ***год. от паспортната служба на В., с адрес: ****, В., четири обективно и субективно кумулативно съединени иска с правно основание чл.79ал.1 ЗЗД във връзка с чл.430 ТЗ, за сумата 45 376.17евро, представляваща падежирала, но неизплатена главница по договор за кредит за покупка на недвижим имот от 23.II.2007год., сумата 19 419.24евро, представляваща непогасена договорна лихва, дължима за периода от 28.XI.2016год. до 11.VIII.2022год., сумата 1 360.47евро, представляваща обезщетение за забава за просрочени плащания /наказателна лихва/, дължима за периода от 13.I.2017год. до 11.VIII.2022год. и за сумата 488.10евро, представляваща дължими такси и разноси по договора за кредит, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба- 12.VIII.2022год. до окончателното и изплащане.

ОТВЕТНИЦИТЕ Л. Р. Г., роден на ****год., паспорт № ****, издаден на **2005год. от Паспортната служба на В., с адрес: ***, В. и П. К. Б., роден на ***год., паспорт № ****, издаден на ***год. от Паспортната служба на В., с адрес: ****, В., в законоустановения срок по чл.367ал.1 ГПК не подават писмен отговор на исковата молба. Съдът е връчвал последователно исковата молба и доказателствата, приложени към нея, на посочените от ищеца пълномощници на ответниците- Т.Л.Я. ЕГН***** от гр.В., Е.Н.М.-М., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр.С.ул. Х.“**“, М.Х.Ч.-П., ЕГН *****, с адрес: гр.С. ул. Р.и.“ ** и Н.К.А., ЕГН *****, с адрес: гр.С. ж.к.Л.“, бл.9, ** които са върнали книгата и са уведомили съда, че вече не са пълномощници на ответниците.

Уведомления са залепени и на адреса в с.П. местност „Т.ч.“, сграда „Р.Л.“, вх.В, ет.7, ап.75 на 13.IX.2022год., който е административния адрес на ответниците в Република България, вписан в Регистър БУЛСТАТ, съгласно изискванията на чл.53 ГПК, като кметският наместник М.А. е посочила, че лицата не пребивават на адреса, а комплексът „Р.Л.“ е необитаем и запечатан от Полицията. Исковата молба и доказателствата към нея са връчени на пълномощника на ответниците- адв. В.Я. на 31.X.2022год. чрез адвокатския сътрудник Ц.Ц.. В законоустановения срок по чл.367ал.1 ГПК /до 14.XI.2022год./, не е подаден отговор на исковата молба. Но адв. Я. по телефона е посочил, че между същите страни на същото основание е имало и друг съдебен спор, приключил с влязло в сила съдебно решение.

С разпореждане №244/15.XII.2022год. по т.д. №48/2022год. Смолянският окръжен съд е задължил ищеца да представи, ако има постановено и влязло в сила решение между същите страни и по спор, касаещ приложения към настоящето дело договор за банков кредит, за да установи има ли пречка за разглеждане на настоящия правен спор, съгласно изискванията на чл.299 ГПК.

С молба вх. №141/12.I.2022год. ищецът „Банка ДСК“ АД гр.София, ЕИК ***, чрез пълномощника му М.Г.Б., представя определение от 1.III.2018год., постановено по гр.д. №10016/2017год. на СГС, I-21 състав, образувано по искова молба с правно основание чл.430 ТЗ във връзка с чл.79 и чл.86 от ЗЗД, предявена от „Банка ДСК“ АД гр.София срещу Л. Р. Г., роден на ****год., паспорт №****, издаден на **2005год. от Паспортната служба на В. и съдлъжника П. К. Б., роден на ***год., паспорт №****, издаден на ***год., за заплащане на суми по договор за банков кредит от 57 321евро. С това определение е прекратено производството по гр.д. №10016/2017год., поради липса на международна компетентност на българския съд да разгледа предявените искове. Представят се и определение №2193/**2018год. по ч.гр.д. №2158/2018год. на САС, с което е потвърдено определението от 1.III.2018год. по гр.д. №10016/2018год. на СГС, както и определение №446/31.X.2018год. по ч.т.д. №2222/2018год. на I ТО на ВКС, с което не е допуснато до касационно обжалване определение №2193/**2018год. по ч.гр.д. №2158/2018год. на САС.

Смолянският окръжен съд след като се запозна с представените определения на СГС, САС и ВКС, счита, че ще следва на основание чл.253 ГПК да отмени определение №95/24.VIII.2022год. по т.д. №48/2022год., поради изменение на обстоятелствата, по следните съображения:

Безспорно е, че с определение от 1.III.2018год. по гр.д. №10016/2017год. на СГС, ГО, I-21 състав, е прекратено производството по делото, поради неподведомственост на българския съд по предявените от „Банка ДСК“ АД гр.София срещу Л. Р. Г. и П. К. Б., и двамата граждани на В., кумулативно съединени искове с правно основание чл.439 ТЗ и чл.86 ЗЗД за заплащане на сумата 45 376.17евро- главница, сумата 2 327.56евро- договорна лихва за периода 28.XI.2016год.-3.VIII.2017год., сумата 17.80евро- наказателна лихва за периода 29.XI.2016год.-3.VIII.2017год. и сумата 318.10евро такси и разноски, съгласно договор за кредит за покупка на недвижим имот от 23.II.2007год. Определението е

потвърдено с определение №2193/**2018год. по ч.гр.д. №2158/2018год. на САС, което не е допуснато до касационно обжалване с определение №446/31.X.2018год. по ч.т.д. №2222/2018год. на I ТО на ВКС. Съдилищата са приели за безспорен факта, че предназначението на сумите по кредита не е за целите на търговска или професионална дейност, и че кредитополучателите имат качество на потребители по смисъла на чл.17т.1 от Регламент №1215/2012год. на ЕС и на Съвета, съответно §13т.1 от ЗЗП. Приемат за обосновано, че след като ответниците имат качеството на потребители и сключеният договор съставлява реален заем за потребление, изплатим на банката на вноски, който кредит е предоставен за финансиране закупуването на вещ, то следва да се приеме, че приложимите разпоредби за определяне на съда, който е компетентен да разгледа спора по предявените искове, са нормите на чл.17 и чл.18 от Регламент №2015/2012, съгласно които банката е могла да предяви иск срещу потребителите само в съдилищата на държавата членка, където те имат местоживеене, и след като страните по делото не са сключили споразумение по чл.19, чл.25 и чл.26 от Регламента, с което да дерогират цитираните разпоредби на чл.17 и чл.18, сезираният български съд не е компетентен да разгледа предявените осъдителни искове срещу живеещите във В. лица, тъй като разпоредбите на чл.17 и чл.18 от Регламента са специални по отношение на разпоредбата на чл.7т.1б. "а", възлагаща компетентност на съдилищата по мястото на изпълнение на задълженията по договора.

Настоящото т.д. №48/2022год. по описа на Смолянски окръжен съд е образувано по предявените отново от ищеца „Банка ДСК“ АД гр.София срещу ответниците Л. Р. Г., роден на ****год., паспорт №****, издаден на **2005год. от паспортната служба на В., с адрес: **, В. и П. К. Б., роден на ***год., паспорт №****, издаден на ***год. от паспортната служба на В., с адрес: ****, В., четири обективно и субективно кумулативно съединени искове- главен иск с правно основание чл.79ал.1 ЗЗД във връзка с чл.430 ТЗ, с цена на иска 45 376.17евро, представляваща падежирала, но неизплатена главница по договор за кредит за покупка на недвижим имот от 23.II.2007год., иск с правно основание чл.430 ал.2 ТЗ, с цена на иска 19 419.24евро, представляваща непогасена договорна лихва, дължима за периода от 28.XI.2016год. до 11.VIII.2022год., иск с правно основание чл.430 ал.2 ТЗ, с цена на иска 1 360.47евро, представляваща обезщетение за забава за просрочени плащания /наказателна лихва/, дължима за периода от 13.I.2017год. до 11.VIII.2022год. и иск за сумата 488.10евро, представляваща дължими такси и разноски по договора за кредит, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба- 12.VIII.2022год. до окончателното и изплащане. Т.е. ищецът „Банка ДСК“ АД гр.София отново е предявил пред българския съд същите кумулативно съединени осъдителни искове срещу същите ответници, на същото основание, за плащане на дължими суми по същият договор за кредит за покупка на недвижим имот от 23.II.2007год., въпреки, че с влязло в сила определение от 1.III.2018год. по гр.д. №10017/2018год. на СГС е прието, че българският съд не е компетентен да разгледа тези искове, предявени срещу ответници, които са потребители по смисъла на §13т.1 от ЗЗП, чието местоживеене е във В.. Или въпросът за подведомствеността на предявените искове на българския съд, е разрешен с

влязло в сила определение, и съгласно чл.299ал.1 ГПК спорът за подведомствеността не може да бъде пререшаван, освен ако законът предвижда друго.

Въпреки че за В., която напусна ЕС, и с изтичането на преходния период, посочен в Споразумението за оттеглянето на Обединеното кралство В. и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия, а именно от 1.I.2021год., не се прилагат разпоредбите относно компетентността от Регламент№1215/2012 на ЕС и на Съвета, съгласно чл.67 от споразумението, в случая, по отношение на В. се прилагат разпоредбите на Брюкселската конвенция от 27.IX.1968год. относно подведомствеността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право, като в раздел IV- Подведомственост при потребителски договори, чл.14ал.2 се сочи, че другата страна по договора може да заведе дело срещу потребител само в съдилищата на договарящата страна по местоживеенето на потребителя. Подобна е и разпоредбата на чл.16ал.1 от КМЧП, съгласно която българските съдилища са компетентни по искове срещу потребители освен с случаите по чл.4 и когато той има обичайно местопребиваване в Република България и са налице условията по чл.95ал.2. Т.е. при всички случаи на договори, сключени с лица, които са потребители, споровете се разрешават от съдилищата на държавата по местоживеенето на потребителя, освен ако не е сключено споразумение между страните, с което да се дерогира нормативно регламентираната подведомственост на споровете /а такова споразумение не се представя по делото/ и ответникът се яви по делото и приеме спорът да се разреши от българския съд. В случая ответниците не са подали отговор на исковата молба, но пълномощникът им адв. В.Я. е уведомил съда, че има влезли в сила съдебни актове, касаещи спора за подведомствеността на българския съд. От така постановените определения на СГС, САС и ВКС безспорно се установи, че ответниците-потребители оспорват компетентността на българския съд да разгледа предявените от „Банка ДСК“ АД гр.София кумулативни осъдителни искове. Ето защо съдът ще следва да отмени определение№95/24.VIII.2022год. постановено по т.д.№48/2022год., поради изменение на обстоятелствата- представени съдебни актове, с които е решен спора за подведомствеността на българския съд по предявените искове от ищеца „Банка ДСК“ АД гр.София срещу ответниците-потребители Л. Р. Г. и П. К. Б., които са с местоживеене във В., и постанови ново определение, с което прекрати производството по настоящето дело, тъй като спорът не е подведомствен на българския съд.

На основание гореизложеното и чл.253 ГПК във връзка с чл.15 ГПК във връзка с чл.16ал.1 и чл.28 КМЧП Смолянският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение№95/24.VIII.2022год. по т.д.№48/2022год. на Смолянски окръжен съд, поради изменение на обстоятелствата.

ПРЕКРАТЯВА производството по т.д.№48/2022год. на Смолянски окръжен съд, поради липса на компетентност на българския съд да разгледа предявените

искове срещу ответници-потребители с местоживееене във В.!

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва в едноседмичен срок от връчването му на страните по делото пред ПАС!

Съдия при Окръжен съд – Смолян: _____